

[Kirsten Jacobsen]

var bemærkelsesværdig i sin korthed. Det kan skyldes, at fru Pernille Sams har så meget ærlighed i behold, at hun er klar over, at Det Konservative Folkeparti har en stor del af skylden, og at man faktisk må vedgå arv og gæld for det, der er sket på realkreditområdet. Det gjorde fru Pernille Sams også.

Venstre sluttede flot op bagefter, og så ved vi altså, hvor regeringen er i denne sag. Det er ret dejligt at få at vide.

Boligministeren ville nok blive bekymret, hvis jeg skulle stå her og rose ham hele dagen, så det skal jeg hermed holde op med.

Det eneste, der mangler i dette forslag, er skæg og blå briller. Hvis dette forslag bliver en realitet, vil hemmelighederne fremover blive så store, at PET vil blegne af misundelse. Forslaget er pakket ind i nydeligt cellofan og bliver solgt som en naturlig opfølgning af et EF-direktiv. Det er altså direkte usandt! EF-reglerne betyder, at realkrediten, hvis den ellers havde opført sig ansvarligt, ville have kunnet leve en afslappet, men dog aftrappet tilværelse helt indtil år 2000. Der ville være 9 år tilbage og ingen grund til dette hastværk, der skyldes, at sandheden er en helt anden end den, der står i forslaget. Realkrediten og særlig KD har ikke opført sig ansvarligt.

Forslaget er, når man skal oversætte det til dansk, og når man har pillet cellofanet af, en ambulanceudrykning for at hjælpe KD mod en truende fallit. Det er en kendsgerning, som hverken boligministeren eller andre kan bortforklare, uanset hvor mange blå briller de tager på. Men boligministeren har lagt et elegant røgslør ud over hele området. Det synes jeg er uacceptabelt, og jeg synes, det er uacceptabelt, at regeringen tillader sig at komme med dette forslag, før den stribe af skandaler, vi har fået afdækket, er bragt i orden. Jeg tænker ikke bare på striben af overbelåningssager eller striben af verserende retssager. Jeg tænker også på alle de uopklarede spørgsmål, der er om realkreditinstitutternes opkøb og drift af ejendomsrådgiverkæder, og jeg tænker på at få tilbageført de ulovligt overførte reservefondsmidler i rigtig målestok. Mængden af de ubesvarede spørgsmål er legio.

Men jeg må nøjes med at gå til et par af paragrafferne, for vi har kun fem minutters tale-tid her. § 53 a, stk. 3, giver boligministeren hånds- og halsret, for der bliver nemlig ikke

oplyst, hvor denne ansvarlige indskudskapital skal komme fra, hvad den skal koste, og på hvilke vilkår. Nej, der står i stk. 3 i § 53 a, at det bestemmer boligministeren. Og det skal vi så være trygge ved. Det er der nogle af os der ikke er, og det skal vi også nok fortælle boligministeren.

En anden paragraf, som vækker uendelig bekymring, er § 98. Den var i gamle dage – og det er altså ikke mere end et par år siden, vi vedtog den nye realkreditlov – 16 linier, og det er nu blevet til 73 linier. Hvis de nu gik ud på noget fornuftigt og strammede ansvaret for bestyrelserne, for direktionerne, for de ulovligheder, de har foretaget, var det måske i orden, men det gør de ikke. Bortset fra nogle EF-bestemmelser går alle ændringerne ud på at fratage alle med interesse i området indsigt. De går oven i købet ud på at fratage dette Folketing retten til at finde ud af, hvad realkrediten foretager sig. Jeg kan godt forstå, at jeg har været et lidt irriterende element, men jeg kan forsikre boligministeren om, at det vil jeg også være i fremtiden, og boligministeren skal ikke tro, at dette her kommer til at gå stille af. Jeg kan fortælle boligministeren, at jeg også nok skal benytte anden omgang; vi bliver ikke færdige lige med det samme.

Jørgen Estrup (RV):

Det foreliggende lovforslag omhandler et vigtigt emne, ikke mindst første del af lovforslaget, nemlig spørgsmålet om hele solvensproblemet for realkrediten, og den foregående ordfører har i høj grad også vist, hvilke følelser der kan bringes på glem i denne sag.

Jeg mener nu, at det vigtigste i denne sammenhæng er, at vi prøver på at give et stabilt underlag for den realkredit, som betyder utrolig meget for både kreditformidlingssystemet og i øvrigt for bl.a. Danmarks udenrigsgæld.

Derfor synes jeg, at der er sund fornuft i det forslag, som regeringen her har fremsat. Vi udnytter de muligheder, der er inden for direktivet, for at definere egenkapitalbegrebet, og vi kommer derved i en situation, hvor vi også kan skabe nogenlunde gode og stabile forhold for realkrediten. Men det er klart, at vi under udvalgsarbejdet må se nærmere på detaljerne i denne lovgivning, og fra radikal side vil vi også gerne give tilsagn om at medvirke til en grundig gennemgang af det, men udgangspunktet